

DOMINICA XVI.

POST PENTEC.

Christus super aquas ambulans.

N Avicula in medio mari jacabatur flumibus, &c. Quarta autem vigiliana est senit ad eos ambulans super mare. Matth. 14. Tota nocte luctati sunt: Erat enim ventus contrarius. Visit Dominus ex monte, & subvenire distulit; Erudiens nos, ait Chrysost. hom. 51. in Matth. non citd solutionem quærere adventimenti laborum, ad quos eos disponebat, sed expectare tempus, quod ipse dispositus, & interim generosè tempestati resistere. Idem te in omni tempestate adversitatum & passionum tuarum docet Iesus. Quid agis inter ventos saluti contrarios? quomodo decertas? Non ponis remum? non te das arbitrio harum affectionum?

2 Er videntes eum super mare ambulantem, turbati sunt, dicentes: quia pro nata magis est. Ibid. Illusionem putant realem Christi præsentiam, quia ambulat super undas. Quoties tibi videatur phantasias Dei inspiratio; quæ fertur super mate tuorum affectionum; quæ dicitur mare mundi calcandum generoso despectu? Et ideo, quia illusionem aestimas, pateris te potius mundi fluctibus involvi. Vide, quam in multis tibi imaginatio sit corrigenda. Id enim, quod res tibi difficiles reddit, non tam suae res ipsa, quam imaginatio.

3 Statimque JESUS locutus est eis, dicens: habebo fiduciam. Ego sum; nolite timere. Ibid. In hoc discrimen adduxerat eos Jesus: quia,

ut

ut ait Marc. c. 6. coegerit eos ascendere in naviculam: cum in terra tuta essent. Ideo eis etiam subsidio adest. In quidquid difficultatum per obedientiam ducaris, habe fiduciam: Deus est, qui tibi id impofuit per superiorum quem regit. Noli timere: ipse te non deseret. Tu age, quod tuum est.

FERIA II.

Petrus super aquas ambulans.

1 Petrus dixit: Domine, si tu es, jube me venire ad te super aquas. Mat. 14. Apud hoc fuit, non ferentis moram veniendi Ad Christum. Petit iuberi; credens; obedientiam suppleturam, quod viribus humanis debet. Eiam super aquas, & per pericula confidens se Iesu Domini tutum futurum. Et ipse ait, veni. Et descendens Petrus de nauicula, ambulabat super aquam, ut veniret ad Iesum. Vide, quam fervens, quam intrepidus ad iussum Domini. Si tanta tibi esset fiducia, quid non ageres per obedientiam?

2 Vident autem ventum validum, timuerunt. A magna fiducia ad diffidentiam delabitur. Ita mutamur repente, nisi conceptam mentem firmamus sapienti. Et cum capillis mergi. Non ventus sicut, qui discrimen poneret, sed timor ex diffidentia. Nihil unquam praestabis magnam, nisi singulari fiducia te erigas. Cum enim per te nihil possis, ei debes per fiduciam jungi, qui potest omnia. Clamat: Domine salvum me fac: ipso statim principio titubationis non differas in tentatione ad Deum recurrere.

359 HEBD. XVI. POST PENT.

³ Et continuo. Ibid. Nec Iesus differt auxilium. Extendens manum suam; prior quam Petrus; apprehendit eum. Vide benignitatem, & potentiam Iesu, & in ea confide. *Et ait:* Modica fide, quare dubitasti? Insinuat ex modica fide fuisli periculum, non ex vento. O quoties, tu arguendus es modice fidei, cum ob aliquam difficultatem munus quodpiam decretas! Ipse tibi, cum timor subfudit ad magnam, & ardum te resolvendi, illud ingere: Modice fidei, noli dubitare.

FERIA III.

Accusantur Discipuli de illotis manibus,
& defenduntur.

¹ **Q**uare Discipuli sui transgrediuntur tradicionem Seniorum? Matth. 15. Pharisæi exterioris solidum munditiei cultores, interioris incurii, taxant discipulos, quod cibum sumptuosa lavent manus. Et quod nam hoc est delictum? At illud est grande, quod interioris pleni spuria. Noli esse Phariseus, qui exteriora colas, interiora negligas. Quæ sub oculos hominum cadunt, per te Deus non iudicat, sed quæ in animo latenter. Ergo hec tibi potius cavenda sunt.

² **I**pse respondens, ait illis; Quare & transgrediuntur mandatum Dei, propter traditionem vestram? Ibid. Quæ erat: causa offendendi Deo sacrificii posse negati parentibus alimenta. Corripit ergo eos, quod sub praetextu religionis infringant mandatum. Quid igitur tibi dicet, si quām infringis regulam, ut placetas homini, ut accommodes te genio aliorum?

non.

HEBD. XVI. POST PENT. 353

non poteris te exculpare; quia nihil excogitare potes, quod Deo præferre valcas.

³ **H**ypocrita, benè prophetaris de vobis Isaías; Populus hic labii me honorat; cor autem eorum longe est à me. Ibid. Ostendit, eos magis esse reos, quam discipulos; quia ut ut scrupulosi sint in lege, non ex corde, & affectu Deo serviant. Nonne etiam in te, hæc correptione procedit? nonne magis ad oculum hominum servis, quam ut Deo placeas? Umbras virtutum colis, & interim non tollis pravos affectus, qui animam inquinant.

FERIA IV.

Mulier Chananea, pro filia deprecatura,
Christum accedit.

¹ **E**t ecce Mulier Chananea. Matth. 15. ubi audiit Christum advenire, statim à sinibus illi egressa, oblatam occasionem arripit, docetque te gratiae occurrere, ne in vanum prætereat. Clamat: Misericordia mea, Domine fili Da-id, plena fide, & spe, suum dolorem exponit de filiæ malo: Filia mea in aliud à demoni vexatur. Nihil petit, expostus contenta. Credite, ut omnipotente posse, ut pius velle; de cætero fei regnabit. Quantis virtutibus mulier ethnica te confundit?

² **Q**ui non respondit ei verbum. Ibid. Donec omnis femina fides, modestia, ac prudentia manifestaretur, ait Eutym. Si differt petita Deus, cogita, quod plures velit à te virtutes pe-tendere exerceri. Proinde non elanguetur, sed insiste. Discipuli miserati forte mulieris, rogabant eum dicentes: Dimittit eam, qua-

R. 4. re?

352 HERB. XVI. POST PENT.

re? an ut afflita solame referat? an ut miraculo gloriſetur Deus? Non: sed quia clamat poſt nos. Ut imperfeti ſuam moleſtiam allegant. Nonne hæc quoque eft tua imperfeſio? oras nempe liberari à malo , potius quia eft tibi, quām quia Deo gratum .

3 Iſe autem respondens , ait : Non ſun miſeris niſi ad oves , quaे perierunt , demus Ifræl. Ibid. Nihil ſuo clamore , nihil diſcipulorum interceſſione videtur impetrare . Immò du- rior reſponſo à miſifimo Domino aperta re- pulſa conferi poſteſt . Durat tamen concepta ſpes , & magis accenditur deſiderium . Sed id iſipm eft , quod Iſu ſummè placet . Quare & tu rejeclus non abūcere , repulſus accede . Sola perverſerantia eft , quaē impetrat . Veniſti ad oves , Domine , quaē perierunt ? O quod folacium mihi . qui erravi tanquam ovis , quaē periit . Pſal. 118.

F E R I A V.

Sanatur filia Chananaeæ .

A Tilla . Matth. 15. conſtantissima , venit , ut deſiderio plena , ita fi- ducia ; & adoravit eum cum profunda hu- militate ; dicens , cum verecunda modeſtia : Domine , cui obediunt omnia , adjuva , quia potes , me in filiæ malo affliſtam . Quot vir- tutes orationis comites ! Qui reſpondens , ait : Non eſt bonum ſumere panem filiorum , gra- tiā miraculorum promiſam Judæis , tan- quam filii , & mittere canibus . Gentilis Ido- latra . Prater Domini morem acerba re- poſio ! Quid tu agere ſoles ad falſum ver- bum ?

HEBD. XVI. POST PENT. 353

bum ? Quid ad repulſam repetitam . Quid vero hæc mulier ?

2 At illa . Ibid. ſine ſenſu aculei , quem tu non diſſimilares , ſine murmuſe , in quod tu erupiſſes ; Dicit : etiam , Domine : prudenter , & humiliiter admittit feſſe veluti canem , & inde inſtañter petit traſcari ut canis à tam bo- no Domino: nam & catelli edunt de mīciſ , que- cadunt de menſa Dominorū . Quanta conſtan- tia , patientia , prudentia , humilitas , fides !

3 Tunc vicitur conſtantia , & humilitate Ieſus , ait illi . Ibid. admirantis in morem ad preſentium iſtructiōnem , ut dum unam erigit , plures conſirmet : O mulier , non jam canis : mutatiſ affectum , muſo-vocabulum . Tu te cognovisti canem ego jam te ſigno co- bo- minem . S. Aug. ſerm. 61. de temp. Magna eſt fides tua , non ſunt nihil etiam ceterae virtu- tes , ſed fides laudatur ; quaē illas imperavit ; Fiat tibi ſicut viſ ; quia dicat : Ecce habes ad tuum veſle , meum poſile . Magnum boni- tatis diuinæ argumentum , in qua ſperes , & totus innitaris .

F E R I A VI.

Sanatur ſurdus , & mutus .

A Ppebendens eum . Marc. 7. ſurdum , & mutum , quem alii adduxerant , de turba ſeorsum . Curandæ ſpiritualis ſurditatis , & mutitatis remedium eſt , ſecedere à ſtrepiſu mundi , pravoram affectuum , & levitate conuerſationis ; & recedere in ſeipſum humili ſuę vilitatis conſideratione . Anima in hac ſolitudine melius audit ver- bum Dei , Mifti digitoruſ in auriculas ejus , ut clau-

334 HEBD. XVI. POST PENT.

clauderet eas vanitati , & hoc est secundum
remedium , munire sensus dигito Dei , seu gra-
tia S. Spiritus , ne gateant mundo . Et reigit
linguam ejus dигito suo saliva imbuто, per quam
gratia designatur , quem post hanc linguam rege-
ret . Et suscipiens in celum : tertium reme-
dium est incipere considerare celestia . Ingo-
muit , quartum remedium est ad ea aspirare .
Examina te , an affectu recedas a scculo , an
munis sensus , an regas linguam , an mediteris
celestia , et ad ea aspires . Vide quid emendas .

2. Et ait illi : Ebbopherba , quod es , adapta-
re . Ibid . Quoties ait & tibi : Aperi mibi , so-
ror mea sponsa . Cant . 5. Et statim aperte sunt
antes ejus . Tu autem dissoluta lingua , licentia
loqueris vanitatem , & lingua tua est lingua
iniquitatis . Et quandiu haec ? Et nondum fi-
nis est turpitudinis tuae .

3. Et praecepit eis , ne cui dicerent . Ibid . tan-
quam a jastantis omnino alienus , cui tu plus
forte servis , quam Deo . Quanto autem pra-
ecepit , tanto magis plus prædicabant . Laus
est benefactoris velle latere : sed gratitudinis
obligatio est , beneficium estimare , & prædi-
care . Quanta hoc titulo Deo debes ! Dicentes
beni omnia fecit , qui nihil mali velle potest .
Q si aliquando & Deus dicat de te : Beni omnia
fecit ! quod tibi solatum ? si habere id cures ,
habebis .

S A B B A T O .

Reficiuntur quatuor millia hominum
septem panibus .

C Um turba multa esset , nec haberent
quod manducarent . ait discipulis :

Mi.

HEBD. XVI. POST PENT. 335

Miserere super turbam . Marc . 8. Quantā vis ,
& gratia Domini tam multos ad se trahentis ?
& tamen tu toties ei resistis ? Videte , ne recu-
seritis loquentem . Heb . 12. Quantus in turbas
affectus , & misericordia ! 1. ob fervorem , & flu-
dium , quo eum sequebantur : quidam enim ex
eis de longe venerant , qui si dimittantur , des-
cident in via . 2. ob confitiam , quia jam tri-
duo sufficiunt me . 3. ob patientiam : non habent ,
quod manducent , & famem sine murmure su-
fflant . Habes tam bonum Dominum , & cur
te non commisisti eis providentia ? Tu vix ad
horum illum sufflimes . Va bis , qui perdiderunt
sufficieniam ! Eccl . 5.

2. Si dimisero eos jejunos in dominum suum , de-
ficien in via . Ibid . Vides pro te sollicitum
Deum ? Quid ergo times hic , aut ibi vivere
ad superiorum dispositionem ? quid deerit tibi ,
si Deus est tecum ? Time magis , ne tu desis
Deo . Et verè dees , si ejus providentia te non
commisisti . Dees tibi ipsi , dum præpostera
providentia , Dei providentiam a te arcet .

3. Et accipiens septem panes . Ibid . Haec erant
universa annona pauperis Jesu , & duodecim
discipulorum . Dabat discipulis , ut apparen-
tent . Quam non conceperint illi fiduciam in
Dei providentiam , cum viderunt tam paucos
panes turbæ tantæ , virtute Dei sufficere ! Et
manducaverunt , & satiati sunt . Ita vera
fiducia non confundit unquam confidentem .
Quid ergo luctaris , cum demandato officio ,
cum loco , nimia corporis tui cura . Dic gene-
rosè cum Job . Etiam si occideris me , sperabo in
eum .

DOMINICA XVII.

POST PENT.

Cavendum fermentum Phariseorum.

Et cum venissent discipuli ejus transire, oblitus sunt panes accipere. Matt. 16. Quam suavis illis fuit enim Dominus conversatio, quia etiam necessariorum oblivionem induxit. O si tu saltem superfluum tui corporis curam deponeres! Faceres, si dulcissimam Deo veraseras. Qui dixit illis: cavete à fermento Phariseorum. Christus panem animæ magis curandum ostendit, qui est Verbum Dei, & curandum, ut sit sincerus, non corruptus. Ita sèpè Dominus sermonem de rebus spiritus inducit tibi in exemplum. At illi cogitabant, quia panes non accepimus. Inhaerent suæ iniurii curas. Ita tu sermones spirituales vel transfers ad iniustiles, vel si ab alio sancti miscentur, tu tuis levibus inhaeris.

Jesus autem dixit: Quid cogitat in intravos, modice fidei, quia panes non habetis? Ibi. Damnat eorum nimiam de pane curam, ac corporis studium. Non recordamini quinque panum in quinque millia hominum, &c. neque se psem panum in quatuor millia ad satietatem dispersum? quasi dicat: mihi cura corpori vestro providendi remittatur, & ego faciam. O si huic te consignares providentia, quam esset tibi facilis obedientia, quam dulcis paupertas, quam amabilis patientia!

Quare non intelligitis, quia non de pane dixi vobis: Cavete à fermento Phariseorum? Tunc intellexerunt, quia non dixerit cavendum dixerat.

à fermento panum, sed à doctrina Phariseorum. Hoc malum fermentum, axiomata mundi, amoris proprii hominis veteris principia. Ab hoc fermento tibi cave: alias animam tuam putrefaciet, nec sapientia panis optimus, qui est facere voluntatem Patris.

FERIA II.

Curatur cœcus Bethsidae.

Adducunt ei cœcum, & regabunt, ut eum tangent; & apprebens manu egi eductum eum extra vicum, Marc. 8. Quare non curat eum in ipso loco? Bethsida erat pagus, in quo multa signa, & virtutes fecerat Dominus, & tamen nondum credebant. Unde arguitur Matt. 11. quod non correspoderint gratie? *Vasibz Corozain, vñ tibi Bethsida, &c.* Eduxit ergo eum Dominus, significans, si non cooperetur, non sanandum. Ita se res habet in omni animæ morbo. Quot gratias accepisti? quam verò parum correspondisti? Et visuari?

Et expuens in oculos ejus. Ibid. salivavit primæ gratiæ, qua inciperet videre, & inservi manibus suæ potentiae, interrogavit eum, si quid videret. Et respondit: Video homines tanquam arbores ambulantes. Jam habet principium videndi; sed humana videntur ei magna, homines videntur ingentes arbores. Parum luminis non sufficit, ut non deciparis. Cum & confusus est visus, & quæ mundi sunt, apparent magna. Nunquid & tibi videntur magna? Ergo parum luminis est in te. Ora Dominum: illumino oculos meos, &c.

Deinde iterum impostrit manus super

358 HEBD. XVII. POST PENT.

agulos ejus : & restitutus est, ita ut clare videat omnia. Ibid. Cur moras trahit Jesus in hoc curando? quia nondum cœcus ob modicam fidem ritè erat dispositus: voluit, ut hæc cresceret, & tunc sanavit. Dispositio tua postulatur, ut Deus in te operetur. Si manus Dei in te parca est, tu facis: quia ad majora te non disponis. Stude autem te disponere ad gratiam, ut omnia clare videas, quam nihil sit mundus, & creaturæ, quam Deus fit omnia.

FERIA III.

Confessio Petri.

Intrrogabas discipulos tuos: quem dicunt homines esse filium hominis. Matth. 16. Cyril. Hieros. cat. 11. Quæsivit, non inanius gloria studio, sed ut fias veritatem doceret. Petrus, quid sibi revealatum erat, prodituro. Ita querit Christus semper magis cognosci non luo, sed nostro bono. O Domine, neverim te! 2. S. Th. hic: Instruimur, ut sumus solliciti, quid de nobis dicatus: ut si malum, corriganus: si bonum, conservemus. Sed non alio fine, etiam habe de bono nomine. Eccl. 4. At illi dixerunt: aliis Joannem Baptistam, aliis Eliam, &c. Bona hic profesaruntur: si non potes vitare, ut de te non dicant mala, cura saltem non dare occasionem.

Vos autem, quem me esse dicitis? Ibid. Aliquid maius ab illo expectat, qui cum intimus noverant. Respondens Petrus dixit: Tu as Christus filius Dei vivi. At quem tu dicas esse Christum? maius quid sentire debes de-

eo?

HEBD. XVII. POST PENT. 359

eo, quam secularis. Ais, eum esse Deum, ubi est ergo honor, quem illi debes? quare etiam tepide servis? quare plus amas creaturem, quam illum?

Respondens: Jesus dixit ei: Beatus es Simon Bar-Jona, quia caro, & sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus. Ibid. Vides, quia caro, & sanguis, seu mundi scientia non revelata ea, quæ deo sunt, quia animalis hominem penebit ea, quæ sunt spiritus. 1. Cor. 2. Averte ergo aures tuas à doctrina mundi, ut audias Deum loquentem.

FERIA IV.

Christus mortem suam prædictit, Petrum obseruentem increpat.

Coepit eos docere, quoniam oportet filium hominis pati multa, & reprobari a senioribus, & occidi. Marc. 8. Cur illicè post confessionem suarum divinitatis prædictit mortem suam? Primiò quidem, quia non est satis credere, Christum esse filium Dei; sed oportet etiam credere, pro nobis pascham. 2. Ut cum venerit hora, non scandalizentur discipuli, sed cum scirent esse Deum, deprehenderent, non ex imbecillitate, sed ex sua voluntate mori. Imprime penitus cordi tu hoc amoris mysterium. 3. Ut doceret laudibus occurrere aliquo, quod te humiliet.

Et assumens eum Petrus, cepit increparum illum, dicens: Absit à te Domine: non eris tibi hoc: Matth. 16. An hæc est audacia Petri, & temeritas? an nimius amor? Christus ait: oportet: Petrus seponit: non eris hoc tibi: quia

360 HERB. XVII. POST PENT.

quia non considerat , quod Deus decrevit ; quis loquitur , quem immedio ante filium Dei protulit est : sed in id statim erumpit , quod humanus affectus fuggit . Ponendum lingua pondus est præmeditatione . Si id egiles , non te tot dictorum paenitere .

3 *Quiconversus dixit Petro : Vade post me , sarvana , scandalum es nabi . Ibid . Quam durum Christo retardari à morte , quam tuicau fa desiderabat ! quam statim blandis superinducit alptra : Quam non est personarum acceptor , qui beatum dixit bene loquentem , mox male loquentem , increpat . Quare tibi exemplum praebeat , ut etiam amicissimos non audias , qui à recto te avertere nituntur .*

FERIA V.

Crux post Christum ferenda .

Si quis vult venire post me . Matt. 16. Arbitriatum tibi est , id velle : nemo cogitur , nemo excluditur . Bona , & feria ad hoc voluntate opus est , non veleitate . Hunc qui habuerit , primò abnegat semetipsum ; non tantum depонendo externa , sed iudicium suum , voluntatem , affectus pravos , & desideria , & quidquid est veteris hominis , ac amoris proprii occidendo . Hoc est primum & ea perfectionis Christianae , Deus bone : quam adhuc nihil didici : Quantum restat discendum ! Et quando tandem ? sane , si semper fuerit mera veleitate , nunquam .

2 *Tollat crucem suam . Ibid . Alterum in hoc perfectionis compendio regula est . Crucis nomine intellige omnes animi , ten-*

cor-

HEBD. XVII. POST PENT. 361

corporis adversitates . *Tolle* , secundum omnes intentiones , secundum omnem latitudinem objecti , longitudinem temporis , celsitudinem animi , profunditatem humiliatis : hoc est , quidlibet , semper , constanter , humiliter . Si Christo Crucifixu adstisiles , isque hoc à te postulasset , negasse ne illi pro te morienti ? Ergo neque nunc ei nega , quia id semper à te petit , temper illi debes , quia semper mereret .

3 *Et sequatur me . Ibid . Hic demum apex perfectionis ; quæ tribus verbis describitur : Abfinge ; Suffine ; Age ; Sed multorum annorum factis non obtinetur . Sequare , sed præeuentum exemplofuo , teque animantem . Cogita obligationem militis ad Ducem . servi ad Dominum , filii ad Patrem . Sequare , sed quamdiu? non definitur : ergo usque ad mortem . Qua via : non describitur . Ergo molli , & aspera , ad hanc non minus , quam ad illam promptus . Quid egisti hactenus ? quid ages ?*

FERIA VI.

De Transfiguratione Domini .

Assumit JESUS Petrum , & Jacobum , & Joannem fratrem ejus . Matt. 17. Tres de duodecim ad prælibandam gloriam , qui ad ipsam gloriam paucos admittit . Dicit illos in montem excelsum : quia nec sublimis divinorum cognitio , nec gressus interne consolacionis acquiritur , nisi sublimitas , & omnis mundi fastus transcedatur . Dicit eos seorsum à strepitu , & docet solitudinem in-

362 HEBD. XVII. POST PENT.

internam , ac etiam externam fervore animo conformatibus . Non percipis illustrations , & solatia ? vide , an connitarris ad montem , an intra teipsum verè secedas .

2 Et facta , dum orares , species vultus ejus altera . Luc. 9. Fervens oratio immutat hominem , præfertim mentalis . Tu nunquam videris lucere , certè non meditaris fructuosè . Cum fine horas sineas facis servoris , & propositorum . Specularis illa potius , quam ad proxim dirigas ; sed quia inde utilitas , fortemajus detrimentum : quia non operaris , ut cognoscis . Resplendens facies ejus sicut sol , vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix . Matt. 17 . Ad solem facile liquantur nives . Noli confidere solatis internis , momento diffundunt : sed ita in timore , & soliditate virtutis , quæ rationi nititur , non dulcedini .

3 Et apparuérunt illis Moyses , & Elias . Matth. 17 . Viri magnorum desideriorum . Tales admittuntur in terra ad gustanda cœlestia . Et dicebant ex eodem amoris , quam per passionem completurus erat in Hierusalem . Luc. 9. In mediis gaudis de doloribus sermo , vel quia illi dolores Christi sunt causa nostræ beatitudinis meritoria : vel ut doceat etiam in doloribus seruum vultum , multo magis animum retinendum ; & in ipsis tribulatiōnibus gaudendum : quoniam merces copiosa est in celis .

S A B B A T O .

Votum Petri in Transfiguratione Christi .

¶ Petrus auem dixit ad Jesum : Domine , bonum est nos hic esse . Matth. 17 . Ex- pri-

HEBD. XVII. POST PENT. 363

primit animam suam in gusto spirituali fundamen- actiones ; Tunc benè omnia habere aesti- mat , cum illo fruatur ; at in tempore tribula- tionis recedit , & cum Petro fugit reliquo Do- mino . Tua fuit ista desideria . Velles virtu- tem , sed velles esse dulcem , & facilem , non arduam , & confragosam . Expende , quam imprudens hoc desiderium . Si benè nostri vir- tuts indolem , omnis in arduo posita est .

2 Faciamus hic tria tabernacula : Tibi unum , Moysi unum , & Eliae unum . Ibid . Ubi , Petre ? Hic in deliciis , licet spiritualibus , que ta- men , ut nix ad folem , diffundit , si sanè bonus ad modicum nos hic esse : at estne bonum hinc si- gere tabernacula , & permanere . Quid ais ? verè non sciebas , quid diceret . Si redigatur Petrus , quod sibi vellet in gusto cœlesti ; quid de te het , qui in gusto carnali tuarum commoditatibus haeres .

3 Hæc autem eo loquente facta est nubes , & obumbravit eos . Luc. 9. Dum Petrus immodec exultat , dum de figenda in illo loco mansione loquitur , ecce omnis gaudii materia momento eripitur . Intellige hinc , quid solidi sit in sensibili devotione , aut consolatione , quæ mo- mento te deserit , & si in ea fundamentum vir- tutis ponis , collaberis . Si adeò bonus est his spiritualibus deliciis frui ; cur si modica nubes tribulationis veniat , (quam saepius venire necesse est) obumbratur tibi animus tristitia , tædio , languore , &c . Alibi ergo figendum tabernaculum .

DOMINICA XVIII.
POST PENTEC.

Voce de Cælo audita percelluntur Discipuli.

Ecce vox de cælo : *Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui* Matth. 17. Testimonium filiationis Christo redditur à Patre in eo monte, in quo, ut existimant aliqui, à dæmonie tentatus fuit ; et tempore, quo tractabatur de ejus passione ; ut discas eos evadere filios Dei, qui vicunt tentationes ; qui multa pro eo tolerant. Si filius Dei est vis, hac via eundum est. *Dilegitis diligenter se ; sed maiorem dilectionem nunc habet, quam ut animam suam ponat pro eo.*

3 *Ipsum audite.* Ibid. Magister orbis constitutus. Verbum Patris loquitur in cordibus nostris. Durus est ferro illius : fed carnalia sapientibus. Noluit illum paulo ante audire Petrus, dum diceret : *Abfit hoc à te, Domine ; non erit tibi hoc, Jam audire jubetur, ea ipsa nempe, quæ cum Moyse, & Elia de sua morte loquebatur.* Unde discas audiendum tibi esse Jelum, cum tibi fugerit mortificationem, contemptum, paupertatem, opprobria, crux, &c.

3 *Et audientes discipuli ecclerunt infacing suam.* Ibid. Ex reverentia, qua vocem excepérunt, cum humilitate scilicet subdentes : ut discas omni voce Dei te humiliare. *Et simuerunt validè :* quia illa voce confirmabantur, quæ Christus cum Moyse, & Elia de sua passione loquebatur ; ad quod tanguam homines expaverunt. Typum mundum.

HEBD. XVIII. POST PENT. 365
mundorum, & cui habes, cui nomen ipsum Crucis horrori est ; quem modica adversitas posternit. Et tamen reportez nos per multas tribulationes transire.

FERIA II.

Eriguntur à Christo, & descendunt
de monte.

Et accessit Jesus, &c. dixitque eis : *Surgite, & nolite timere.* Matt. 17. Ubi timent ad confirmatum divi iustus de palefione discursum, adest consolator Jesus. Quod timeas dura, & sensu contraria humanum est ; sed ubi accedit Jesus, gratia sua, non est, quod timeas. *Surge resoluto, generoso animo.* Si consitans adversam te castra, in hoc spera. In Deo tuo transgredieris murum. Psal. 17.

2 *Levantes autem oculos suis nomen videbunt nisi solum Jesum.* Ibid. Evanuerunt vox, nubes, Moyles, Elias, splendor vultus, candor vestimentorum ; solus Jesus remansit, solum viderunt. Ut discas æquem in deliciis, ac adversitatibus solam Jesum spectare. Quidquid creatum occurrat, quantumcumque spirituale, solum Jesum illic intuere ; non tua commoda. O quando tam felix ero, Iesu, ut te solum ouæram, te solum videam !

3 *Et descendebut illis de monte præcepit Jesus, dicens :* *nominis dexteris visionem.* Ibid. Noluit eos gloriari de gratia, quam sis contulit. Gratiae acceptæ à Deo humiliatio optimè custodiuntur. Turpissimum est gloriari de eo, quod non est tuum. Nil hil

hil autem est tuum, nisi quod est bonus. *Gratia Dei sum id, quod sum.* 1. Cor. 15. Provide potius in humilitate, ut *gratia ejus in te vacua non sit.* Ibid.

F E R I A I I I.

Adducitur Christo puer Lunaticus.

1 *D*omine misere filio meo, qui lunaticus est. Matth. 27. Mar. 9. In hoc lunatico considera fortem hominis, qui suorum passionum est impotens. *Nam sibi cedit in ignem amoris proprii, iracundiae, concupiscentiae.* Et crebro in aquam pravorum defideriorum. Addit fuisse surdum, & mutum; ad divina. Qui alludit illum ad terram, ut in terrenis jaceat, & non assurgat ad coelestia. Et spumat, & stridet per verba passionis respondentia. Et arreptus sine succo devotionis. Quantò gravius agnoscis hoc malum, tantò impennis tolle ejus causam.

2 *R*espondens autem Jesus. Ibid. cum grati⁹ in crepatione, ait: *Generatio incredula, quæ tot signis nunquam credit Jefum esse Deum.* Et perverso: *quia dum ait: Obruli eum discipulis suis,* & non peruerunt curare eum & tacito insinuat, id ob aliquem eorum defectum accidisse. *Quandiu rebibetur ero?* qui estis contra me. Vide, an non justè sic posuit tibi Jesus indignari, qui tibi tanta præstis, & adhuc es contraria eum. *Afforce cum admone.* Emolit benignitate rigorem in crepationis; ut non dimittas sine solatio, quem justè corripueatis.

3 *E*t attulerunt eum. Ibid. Peccator suis viribus ad Deum non venit, nisi per gratiam fera-

feratur. *Et statim spiritus conturbavit illum,* & elisus in terram volutabatur: quia quod magis mundanus homo appropinquat Christo, dum non est ei unitus, magis exercent violentiam passiones. *Ei interrogabant Patrem ejus,* quantum temporis est, ex quo ei hoc accidit? ut rememorando tempus diurnum, non miretur ita torqueri: quia quod diutius indulges passionibus, ferocius sœviunt.

F E R I A I V.

Curatur idem puer lunaticus.

1 *I*esus autem ait patri supplicanti: *Spernas credere, omnia possibilia sunt credenti.* Marc. 9. Magnum fidei elogium. Sed magnum tui vituperium, qui dicis te credere, ait tamen etiam te multa non posse. Verius dices, te non velle. *Ei continuè exclamans pater pueri cum lachrymis, ajubat: Credo, Domine,* fide adhuc imperfecta, adjuva incedulitatem meam perfecta fide. Sic qui inchoavit, ad perfectum innititur. Tu contraria multa inchoas, pauca ad perfecta deducis, inchoas contentus, Quem putas coronabit Deus? inchoantem? an perfectientem?

2 *E*t comminatus est JESUS spiritu: *Ego præcipio tibi, exi ab eo,* & amplius ne introeas in eum. Ibid. Haec mens Dei, cum gratia sua semel à te peccatum expellit, ut nunquam redeat. Nec reddit in illum puerum. At tu diabolum expulsum iterum sponte invitatis, non ignoratis, quod te torqueret, & rursus in ignem, & aquam coniiciat. *Ei mulcedi discerpens eum exiit ab eo,* & factus est fecit mortuus. Ut omnino expellantur tuæ pal-

358 HEBD. XVIII. POST PENT.
passiones, necesse est, ut disperparis, & affligeris, & has per constantem mortificationem velut mortuus. Non sentiens aut blandimenta sensuum, aut contemptum, &c.

3 Tunc discipuli ad Jesum secreto dixerant: Quare nos non potuimus sicut eum? Dixit illis, propter incredulitatem vestram. Ibid. Quæreris tu non posse cibicre hanc, vel illum pañionem. Vis causam lecire? Tua incredulitas est. Non credis te omnia posse in eo, qui te confortat. Non credis te adducendum in iudicium, & ob hunc, aut illum tuæ passionis actum severè puniendum.

FERIA V.

Christus didrachma solvit.

1 **A**cceperunt, qui didrachma accipiebant, ad Petrum, & dixerunt ei: Magister vester non solvit didrachma? ait: etiam. Matt. 17. Exactores petunt à Christo, quod non debet. Indignatum hoc iudicas? Tu peccas agis. Debetne tibi gratiam, ut peccata deleantur? si debitum est, gratia non est: & tamen dam sub licei veniae peccas, ut ut leviter, vis, ut primum solvat, quo dissolvatur peccatum. Et vix peccas, quin hoc tacite involvas. Nam si crederes non condonandum, abstineres, Non-ne hoc sati impium est?

2 Prævenit eum JESUS dicens: Quid tibi videtur, Simon? Rees terra à quibus accipiunt tributum, vel censum à filiis suis? an ab alienis? Et ille dixit: ab alienis. Dixit illi Jesus: Ergo liberi sunt filii. Ibid. & familia Regum temporalium. Ergo multo magis ego,

HEBD. XVIII. POST PENT. 359
ego, qui sum filius Dei, & familia mea. ostendit te liberum esse, se tamen non eximit. Misericordiam ageretur, si Christus nihil eorum egisset; quod non tenebatur. O si tu id saltem ageres, quod teneris! Sed quid est boni, modo possis, quod non tenearis, si non justitiae titulo, saltem religionis, gratitudinis, &c.

3 Ut autem non scandalizemus eos, vade ad mare, & mitte hamum, & eum píscem, qui primus ascenderit, tolle, & aperto ore ejus invenies statorem i. illum sumo, & da eis pro me, & te. Ibid. Non vult eos scandalizare; etli dicere posset, ut tu aliquando dicis: non dedi aof am, culpa sua scandalizantur. Noli offendere, dam vitare potes. 2. Pauper Iesus non habet vel unum statorem. 3. Písces, & animalia, mis- gis ei obedient, quam tu.

FERIA VI.

Commendatur humilitas.

1 **A**cceperunt discipuli ad Jesum dictum: Quis putas major est in rebus nostris? Matth. 18. Unde contentio? Majores in Petrum favores ambitionem, & invidiam moverunt in aliis. Miseri peccatores jam de regno agunt. Nemo tam est vilis, qui nolit major esse. Paternum ab Adamo malum in nullum non transiit. Non: & tu eo corruptus es! si non es major altero, vis vide, sed quis es tu? unde te tantum facis? quae tua fide merita? Non: majora sunt dem. rita? Fer quid est, quod prætendis? quo jure tibi debetur? quis est, quem vis minorem, suorum: an tuo virtute?

S 2 Ad.

370 HEBD. XVIII. POST PENT.

2. *Advocans Iesum parvulum statuit eum in medio eorum, & dixit: amen dico vobis, nisi efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum calorum.* Ibid. Non est arbitraria virtus, humilitas; sed necessaria ad obtinendum calum. Modus Christi loquendis latet indicat. Ubi enim ea non est, impossibile est, non esse aliquem depravatum affectum. Credisne hoc patere calum, in quod nihil coinqutum intrat? Persuadet ergo tibi humilitatem necessitas, quam non per ludibria honestas, & exemplum Christi.

3. *Quicunque ergo se humiliaverit sicut parvulus iste, hic major est in regno calorum.* Ibid. Dic, quo iudicio judicandum de majoritate est ad certitudinem, tuo? an Christi? Iudicium infinitae sapientiae superat tuæ scutitiae iudicium. Illud hic expressum habes. Quid habes, quod opponas, nisi iudicium hominum alter sentientium? Sed quo iudicio salvaberis, aut damnaberis? hominum, an Dei? Credis maiorem inter nos mulierum esse Joannem, quia Christus dixit: at idem est, qui dixit: *Qui minor est inter eos omnes, hic major est.*

S A B B A T O.

De correptione Fraterna.

Si peccaverit in te frater tuus, vade, & corripi cum inter te, & ipsum solum. Matth. 18. Et subditum, & superiorem hoc tangit: illuc, ut corripi amet, alias magis corripi mereatur: hunc ut corripi non neglegat lucrum, & tempore. Medicum non odisti, eti vulncret, ut langet. Corripiens idem

HEBD. XIX. POST PENT. 371

idem facit, dummodo zelo bono. Quid indignatis correptus? quid murmuris? quid in faciem resistis? Non ies, quod Deus sanguinum tuum de manu ejus requires? Ezech. 3. Sed & superior, mendicuses. Crudelites, si vulnera negligis, peris cum eo, quem lucrari neglexeris; *Erit anima tua pro anima ejus.* 3. Reg. 20.

2. *Corripi cum inter te, & ipsum solum.* Ibid. Modus corripiendi describitur; ut secreto fiat. Peccas frater, ac etiam superior, si coram pluribus id facias, quod potes evincere cum paucioribus, et si id motivo charitatis agas; Charitas enim æquè secretum postulat ob famæ integratatem, ubi delictum non est publicum. Multo magis peccas, qui vel sacra defecus fratris cum indignatione obrudis, vel publice in circuitis obicitis. Esse ne sic corripi tibi gratum? Ergo alteri ne feceris.

3. *Si te audiret, lucratus eris fratrem tuum.* Ibid. Et corripiens, & correpti lucrum est am cœ data, humiliter accepta correptio. Qui corripi, lucrari fratrem, lucrari alios, à quibus offendam tollis; liberas animam tuam. Qui audiis corripiens, lucrari teipsum, lucrari corripiens affectum, lucrari Deum. Omnes lucro ducimur; majus illo curare non potest.

D OM IN ICA XIX.

POST PENTEC.

Parola servi, cui Dominus omne debitum dimisit.

A *Symilatum est regnum Calorum boni Regi, qui volebat rationem pa-*

nere cum servis suis. Matt. 18. Servus es : multa debes ob peccata . Redenda est ratio Deo nihil ignorantis , justissimo Judici . Quo animo stabis ante Judicem ? *oblatu est ei unus* , qui debet decem milia talenta . Tu es ille . Nullum est debitum peccato majus . In quantum hoc cumulaisti ! *Cum autem non haberet* , unde redderet . Quid habes , unde satisficias ? nisi ab eo accipias , cui satisfacere debes ? Quid hic timere non debesis ? quid sperare poteris ? *Iustitiam Dominus ejus venindat* . Amittis enim per peccatum libertatem , & servus es peccati . O cura servitus !

¶ Procedens autem servus ille , orabat eum , dicens : patientiam habe in me . O quoties , Domine , etiam cum leviter petente patientiam habuisti ! Infinitas tue patientiae debo , quod non extrema patior . Misericordia Domini , quia non sum contemptus . Thre. 3. Momento , quo peccarunt , prostrati sunt Angeli ; quid minus merebar ? Et omnia redam tibi . Sed de tuo sanguine , quem mihi dedisti , sed ego indigne proculcavi . O bonitas ! o amor ! o mea ingratitudo !

3 Misericordia autem Dominus servi sui , dimisit eum , & debitum dimisit ei . Ibid . Quam facile placabis Deus ! quam liberalis bonitas , quae prius dat , quam petatur , aut sperari possit ! Quantum par erat eum servum condonatam prono affectu ? Expertus idem es non feci . Non tantum dimisi te a luxuritate peccati : sed & filium fecit adoptivum , & haereditatem regni . Meruit sine hoc poterisne unquam mereri ? Et tantam clementiam audebis post hac offendere ?

FERIA II.

In gratitudo , & saevitia servi illius .

¶ Ecce gressus autem servus ille invenerit unum de conservis suis , qui debet ei censum devario : & tenens suffocabat eum , dicens Redde , quod debet . Et procedens conservus , rogabat eum , dicens : patientiam habe in me , & omnia redam tibi ; & noluit , sed misit cum incarcers . Math. 18. grandia tibi debita remittit Deus ; tu ne verbum proximo . Quantulum illud est , si tuis conferas ? Videntes autem conservos eis . Alii tanto magis tuos defectus vident , quanto tu ipse minias . Narraverunt omnidi Domino suo , quae facta fuerant . Benefactum , quae viderant : non quae arguebant ; quae facta fuerant ; non quae suspicabantur ; narraverant Domino , cujus erat corriger . Non illos , ad quos nihil attinebat .

¶ Tunc vocavit illum Dominus suus , & ait illi . Serue nequam , omne debitum dimisi tibi , quoniam rogas mihi : non ergo & te oportuit miseri conferri tui ; Ibid . Quid indignius ? vis tolerari & nihil tolerare : in tua commoda vis tibi servire omnes , tu in nullius . Alia lege tua vis expendi ; alia proximorum facta . Si non imitaris Deum in reddendo tibi malo , quod alii faci . Unumquemque iuxta vias suas judicabo . Ezech. 18.

¶ Et iratus dominus ejus , tradidit eum torribus , quoadusque redderet universum debitum . Ib . Non reviviscunt quidem remissa peccata , sed ingratitudo superveniens tanto ma-

ius est peccatum , quanto maius fuit remissio-
nis beneficium . Remissa tibi sunt gravia , tu
non remittis minima . Ingratus es ; tradecis p-
tortoribus . Sie & pater meus faciet vobis , fin-
non remiseritis animis quisque fratri suo de coram
dibus vestris nulla retenta animi amaritudine .
Omnium iniquitatum tuorum non recedantur
Deus amplius , postquam se dimisisse asse-
xit . Itane tu etiam leves offendas oblizioni
tradis ? num quece , ac ante offendenti affi-
ceris ? &c.

F E R I A III.

Christus invitatur Hierosolymam ad festum
Scenopoegia , & recusat ire .

Dixerunt autem ad eum fratres eius :
Transibine , & vade in Iudeam , ut
& discipuli tui videant opera tua , quae facis . Jo-
7. Speciosa invitantium verba sunt , ut discipu-
li videant opera tua ; interim querunt , ut per
miracula inclarescat Christus , & honor aliquis
in ipsis , ut consanguineos , reducere . Laten-
ti ambitioni prætexebatur titulus gloriae Chri-
sti . Quid quoq[ue] ego per opera mea ? Gloriam
JESU . Ah utinam opera videntur talia . Sed
quoties , quod magis intendo , est meum com-
modum ?

**2. Nemo in occulto quid facit , & queritur ip-
se in palam esse .** Ibid . Argumento persuadere
nituntur , quasi dicereint ; Vis agnoscit Mes-
ias . Facis ad hoc miracula , ut agnoscas
me , ergo fac ea pallam , in urbe , quae est mundi
compendium . Manifesta triplum mundo .
Cum essent honoris cupidi , talem & Chri-
stum arbitrabantur , ut sentit Cyril . lib .

in Joan . c . 32 . Magnus error est , communista-
men , suis proximum affectibus metiri . Quid
quid alteri judicando appingas , si bene exami-
nes , in te reperies . Qualem tibi facis proxi-
mum , vide , an non ipse sis talis .

3. Dixit ergo eis Jesus . Ibid . Reculando
ascensum in Hierusalem , & hujus caufam
reddendo : **Tempus meum nondum advenit** ;
quia nondum erat voluntas Patris , ut lubi-
ret mortem , ad quam se queri sciebat .
Ita omnia voluntate Patris agebat . O si ad
illam regulam respiceres semper ! Causa
autem , cur mundus eum oderit : **quia ego**
testimonium peribeo de illo , quod opera ejus
mala sunt . Odio est malis , qui corum op-
eribus non consentit . Sed melius est tibi
odio malis esse , quam amari . Cum il-
lo bonus es , cum isto esse vix potes .
Non ergo virtutem desere , quia odio ha-
beris .

F E R I A IV.

**Occulte ascensurus in Hierusalem non admis-
titur a Samaritanis .**

4. Tu ipse faciem tuam firmaveris , ut ire in
Hierusalem . Luc . 9. Et addicet Ioan . 7.
non manifeste , sed quasi in occulo . Loguen-
di modus resolutionem significat enunciad eum
locum , in quo sciebat se ad mortem queri . &
post annū medium craci assigendum . Quid
tibi animi est , si destrinseris ad eum locum ,
in quo scires te eo anno moriturum , af-
ioras illud , & certus es non ob futurum lo-
cum , aut functionem , & tamen vel de tre-
glas , vel lucifaris . Aude , & tu in ejusmodi

376 HEBD. XIX. POST PENT.

dificultatibus firmare faciem tuam.

2 Et misericordios ante conspectum suum, & cunctes invitaverunt in civitatem Samaritanam. Et non receperunt eum, quia facies ejus erat cunctis in Hierusalem. Ibid. Invitaverunt ante Christum ad vocem mulieris, & Messiam acclamaverant, nunc excludunt. Sic amant, qui sui causa amant. Dissidebant Samaritani a Judaeis; quia Christus ostendit fieri in Iudeam, non admittitur. Mundipolitica est, suspiculum habere, qui cum amulo meo familiaris est. Sic cum mundum sequimur, excludimus Christum. Et pro! quam scepè! Timemus virtutem, quod affligat corpus, cum prospicit anima. Quin & hic firmamus faciem?

3 Cum vidissent autem Discipuli ejus Jacobus, & Joannes, dixerunt: Vir dicamus, ut ignis descendat de celo, & consummat illos? Zelus videbatur, sed erat adjuncta vindictæ passio. Ideo eos increpat: Nescitis, cujus spiritus estis? qui putatis zelum honoris mei, & est ira passio. Vide, ne & in te sub pallio virtutis irrepant vita. Filius hominis non venit animas perdere, sed salvare. Haec causa est ex fine petita, cur injuriam diffimulet. Quoties perfidem, o Jesu, si non venisses salvare! sed qui sum tuum respicis, donec me meum in omni actione respicere, ut salvem animam meam.

F E R I A V.

Mundantur decem Leprosi.

Occurrerunt ei decem viri leprosi. **L**uc. 17. Cogita lepram tuarum im- perfectionum. Qui susterunt a longe, sua sibi

HEBD. XIX. POST PENT. 377

sibi immunditiae confici, & levaverunt vocem suam ardente affectu, & clamaverunt cum ple- na sui resignatione: JESU præceptor, misere- re nostri. Ita cum Deo age humiliter, arden- ter, resignat è

2 Quos ut vidit, dixit: Ite offendite vos Sacerdotibus. Ibid. Ad quos ex lege pertinebat de lepros judicare. Sic in miseros charitatem exercet, ut legem non violet; ordinata chari- tas possit, ut propter charitatis obsequia in proximum, regulas instituti non violet; aut omittas, quæ præstare debes. Et factum est, dum iacent circa quadam obedientia, non judicantes de præcepto, mundati sunt. Hic tantæ obe- dientie est fructus. Fac, quod juberis; acci- pies, quod non speras.

3 Unus autem ex illis, ut vidit, quia mun- datus est; regressus est cum magna voce magni- ficans Deum, & cecidit in faciem ante pedes ejus, gratias agens. Et hic erat Samaritanus. Ibid. Orunes recipimus gratias, quā pauci redi- dimus! Ex quorum tu es numero? non spe- rant te Samaritani, qui minus Deo obligati sunt? Nonne merito tibi impropter Deus Non est inventus, qui rediret, & daret gloriam Deo. Si vis canalem gratiarum apertum, no- li esse ingratus. Gratitudo autem summa est bonus ulus beneficii.

F E R I A VI.

Christus palam docet in templo.

Ipsa ascendit ad diem festum. Iuda ergo quarebant illum (ut occiderent) & dicebant: Ubi est ille? Joan. 7. Nec suo

S 5 cum

eum nomine dignantur; adeo contemptus pro te factus est Iesus. Et murmur multum erat in turba de eo. Quia bona prestat, mala referebat. Tu cum optima feceris, alia a mundo non expecta. Quidam, sed quam pauci, dicebant, quia bonus es. Alii autem, quam multi, dicebant, seducis turbas. Difforta iudicia ferre debes, qui ambulas viam rectam. Nemo tamen, ex iis, qui bene sentiebant, palam loquebatur de illo propter metum Iudeorum. Quantum apud te valet respectus, & metus hominum? O si prevaleat Deus.

1. In mediante die festo ascendit Iesus in templum, & docebat. Ibid. Non primis diebus, ut cederet furori Iudeorum, qui tunc ferebatur. Ascendit tamen, postquam refudit furor. Dicere commoto proximo prudenter cedere, nihil agere temere, sed neque timide omittere: & mirabantur Iudei, doctrinam ejus: sed sine fructu. De horum genere es. Aуди, legisque multa, probas illa iudicio, sed non pratico: fugis exequi, quod intellexi collaudas. Olim ad mensuram cognitionis iudicaberis.

2. Nonne Moses dedit vobis legem? & nemo ex verbis facit legem, quid me queritis intersecere? Gravis objurgatio! Time tu illam a IESU: Nonne ego dedi tibi legem? & tu non facis eam: Respondit turba: Daemonium habes. Cui hoc dicit? Dei filio, non exhorrescis? Et sicut tamen Dei filio, non exhorrescis? Et sicut tamen Dei filius: qui vera blasphemis refundere potuisset. Quas tu injurias ad injuriam non redderes? Discat vermis pati, que Deus, culit.

SABBATO.

Mittuntur, qui Christum comprehendant.

1. Adierunt Pharisaii turbam murmurans de illo hoc: quod sit Messias: & miserunt Ministeros, ut apprehenderent eum. Joan. 7. Simplices turbæ credunt, & amant Iesum; superbi Pharisei, quia suæ auctoritatis jacturam timent, exacerbantur. Una passio fomes est alterius. Dixit ergo eis (Ministris) Iesus. Adhuc modicum tempus vobis sum sum. Queritis me, & non invenietis. Intellexi ego, non audiam illud: Vado. Non audiam non invenietis. Quærām te, Iesu, donec inveniam; & tenebo.

2. In novissimo autem die magna festivitas fierat Iesus; & clamabat: si quis sit, veniat ad me, & bibat. Ib. Quod dictum populo, tibi dici crede. Sitis salutem tuam, quia nemo est sine deficitio. Sed sitis aquas turbidas foliariorum mundi. Quae hinc beatitudine? Siti, quod futre debet, salutem tuam, & Deum. Audi invitatem: Veni, & ibe ad satietatem, quam in solo Deo repertis, nupquam extra ipsum. Quid sitivisti haec enim? estne satiatus? O miser!

3. Quidam ex ipsis colebant apprehendere eum. Ibid. Non ignorabat, quia intentione venirent: prolegerunt tamen sermonem interitus. Unde mutata sunt eorum corda: & nema misit in eum manus. Ita constantia cedunt pericula? Quod ex virtute cepisti, non defere exmetu. Pérículum adis? constantia franget.

DOMINICA XX.
POST PENT.Remittuntur Ministri, & Christum
laudant.

Venerunt ergo ministri ad Pontifices, &
Phariseos, & dixerunt eis illi: Quare
non adduxisti eum? Joan. 7. Quam vigilant
in scelerata sua iusta Pharisei! quam investi-
gant causas propositi sui executioni non man-
dati! O si tam vigil tu es in tua pro-
posta sancta! si tam tibi indignareris, quoties
non exequaris! Proponere, & non exequi, est
efsurire, & non manducare. Non satis est ve-
le, nisi accedat & operari.

2 Responderunt ministri: nunguan sic locu-
tus est homo, sicut hic homo. Theophil. h[ab]it
at: Ne curaverunt iram Phariseorum; nec
quia ut serui missi fuerant, quia placita erant
Principibus, discerunt. Profitentur se captos
sermonibus ejus, quem comprehendere de-
buerint. Lendant eum apud illos, qui eum
opprexerunt volebant. In causa Dei laudabili-
us est libertas. Hac utere in te primum;
in alios uti licet; maximè ubi debes.
Non loquere, quæ placiunt; sed quæ fau-
bria.

3 Respondenter ergo eis Pharisei: Nunquid
& vos seducti estis? Ibid. Cum dixissent Mini-
stri: nunguan sic locutus est homo: Interroga-
re oportuerit, ait Enthym. quid locutus esset;
sed ipsi ad increpationes convertuntur. Ita,
& invidia eos exceccaverat. Ubi dominatur
passio, deturbatur folio ratio. Subjun-
gunt argumentum ab auctoritate: Nun-
quid

HEBD. XX. POST PENT. 381
quid ex principibus aliquis credidit in eum?
quasi dicant nullus: sed rurba haec tantum. Ita
Deus abscondit à sapientibus divina mysteria,
& revelat ea parvulis, & humilibus. Esto hu-
milis, si divina vis sapere. Denique maledicti
sunt, inquiunt, nempe qui credant. O utram
à superbris sic maledicar; non ab humili Jesu!

FERIA II.

Mulier in adulterio deprehensa liberatur.

Adducunt Sorike, & Pharisei mulierem
in adulterio deprehensam, & dixerunt
ei: In lege Moyses mandavist nobis hujusmodi la-
pidare. Tu ergo quid dicas? Ibid. autem dis-
cabant tentantes eum, ut possint eum accusare.
Joa. 8. Sciebant nitorem: eredabant contra legem
pronuntiaturum: Iesus autem inclinans se deorsum.
Declinat ferre judicium, qui omnia no-
vit, & tu, qui ignoras omnia, tam es facilis
ad formanda iudicia. Digo scriberat in terra.
Ut facilem se ad veniam offendat. Ut ventus,
& aqua literas in pulvere scriptas confundunt;
sic lachrymæ & suspiria delent peccata nostra,
quæ in terra scribuntur.

2 Cum ergo perseverarent interrogantes eum,
erexit se, & dixit eis: Qui sine peccato est,
restrum primus in illam lapidem mittat. Ibid.
Pluribus tentatus nec obsovit eam lepes ob-
servans; nec condemnat misericors, qui venit
non perire, quod inveneras; sed querere, quod
perierat. Initit iudicio & lingue ad judi-
candum illos prona fraxum, ut cogites

ipse, aut si sine peccato. Vel ergo debes esse sine culpa, ut judices. Vel non debes judicare, si non es sine culpa.

3. *Audientes autem haec, unus post unum exierunt singuli, quod magis damnandum cognoscent.* Si te inspicis, horrebis tuis diffimulabis aliena delicia. Et repansit solus Iesus, & mulier in medio stans consula, & contrita spe venia plena. Erigens autem Iesus, ad videndum eam oculis misericordiae, dixit ei: *Mulier, nemo te condemnabit: quia dixit: nemo, Domine;* Dicit autem Iesus: nec ego te condemnabo. Retudit Iesus adversarios ut patronus; absolvit clemens Iudeus. Quid non spes a clementia ipsa; modo id observes: *Noli amplius peccare.*

FERTIA III.

Christus in templo docens.

¶ **E**go sum lux mundi. Joan. 3. Lux est in mentibus hominum, circa bonum & malum, verum & falsum, virtutes & vitia; sine qua palpas in meridiē, & non diriges vias tuas. Deut. 28. *Pasui tenebras in anima mea, & facta est nox: in ipso pertransirent bestie silvae.* Psal. 103. Osi oratur lux, quae detegat meipsum mihi! Qui sequitur me, non ambulat in tenebris. Ergo a contrario, qui te non sequitur, ambulat in tenebris. Jam scio, unde tenebrae mentis metuad divina; quia te, lux mea, non sum fecutus; quia eo vixi modo, quem verbo damnas & exemplo, quicunque coquissimile Deum, non sicut Deū gloriificasti.

2. *Dicte-*

¶ *Dicebant ei: Ubi est Pater tuus?* Respondebat Iesus: neque mesceritis, neque Patrem meum. Ibid. Nonne Joan. 5. dixerat: *Es mesceritis,* & *unde sim, se sis.* Sed sciebam speculativa scientia, non prædicta eorum, quæ ad mores nostros pertinent: quia aliter operabantur, quam ille operandum verbo, & exemplo docuerit. Nonne & tibi obicere potest: *Non nos habemus,* neque Patrem meum. Si negas, convincam te. Christus laxiorem viam damnavit, tu eam sequeris. Ille fugit hopores, tu lequeris, &c. Estne hoc nosce Deum? Qui dicit se nosse eum, & mandata eius, doctrina, & exemplum non custodier, mendax est. 1. Joan. 2.

3. *Dixit ergo iterum Iesus: Ego vero, & queritis me, & in peccato vestro morientini.* Ibid. Non decretorū quidem dictum, sed sub conditione: *Si non credideritis.* Quia pauci tamen erant credituri, absolute pronunciatur. Tale scilicet erat peccatum, ut vix converterentur. Et quod illud; vos de deorsum estis: vos de mundo hoc estis, terrena sapientes, & affectantes. Non te percellit tremendum hoc verbum; ut derelinquas mundi semitas, & non abeas post hęc inferiora, & mundana, ut asturgas ad cetera, & divina.

FERTIA IV.

Christo docente multi credunt.

¶ **H**ec illo loquente, multi crediderunt in eum. Dicebat ergo Iesus ad eos: qui crediderant ei, Iudeos: *Sed vos manseritis in sermone meo, nonne discipuli mei eritis.* Joan. 3. Nota boni discipuli est, perfectè possidere:

dere doctrinam Magistri. Ut scientiam habeas, debes scire te scire. Scilicet te scire, quae Christus docuit? Quomodo ergo tam turpiter amas? quomodo errores mundi hujus doctrinæ Magistri planè oppositos sequeris? Nondum scis te scire. Ad proximam venientem est, ut te verum discipulum probes.

2 Responderunt ei: Semen Abraham sumus, & nomen servivimus unquam, Respondit ei Jesus: omnis, qui facit peccatum, servus est peccati. Ibid. Iactant, quod non servierint homini; quod peccato servierint, non afflant. Haec est servitus quanto suavior, tanto durior. Nemo non velens, & libens superatur a concupiscentia sua: à quo autem quis superatus est, hucus & servus est. 2. Pet. 2. Suavis est servitus, quia amatur; dura est, quia quo minus mortificas concupiscentiam, hoc magis illa te mortificat. Solve ergo vincula colliui, & dic concupiscentia tuae animo generatio: Non serviam, Jer. 1.

2 Si filii Abraham esis, opera Abraham facies. Ibid. Monet, ut probent factis, quia sine origine nati. Apud Deum, quis ejus fit filius, non verbis probatur sed factis. Non enim sunt omnes Christi, qui se dicunt Christianos. Vis ergo te filius Dei probare? fac opera, quæ Deus incarnatus fecit. Tantum ab hoc abes, quantum intervallum est inter dicere, & facere.

FERIA V.

Judæi volunt Christum lapidare.

1 Quid ex vobis arguer me de peccato? Joan. 8. Fidentis hoc conscientia est, sed

sed non tuæ. Non satius te defensum puta, si redarguenti dicas; non est ita; nemo mibi id probare potest. Est, qui probarit; qui statuet te contra te, si veritatem dico vobis, per Doctrinam meam, quare non creditis mibi, qui sum sine dolo, sine peccato? non decipit te Jesus, & tamen factis doctrinam ejus improbas. Quis ex Deo est, verba Dei audit. Nota haec est filiorum Dei. Sed à te abest. Prepotenter vos non auditis, quia ex Deo non estis. Expende, quomodo audias doctrinam Christi contrariam mundo, quomodo internas inspirationes, & an ex Deo sis, agnoscas.

3 Responderunt Judæi: nonne bone dicimus nos, quia Samaritanus es tu, Et dæmonium habes? Ibid. Quiana immanis calumnia! Filius Dei dæmoniacus! quam miti verbo retunditur: Ego dæmonium non habeo! Quota sensu ferre? quas diras non refunderes? Ego boniviso Patrem meum: quod dæmon non facit. Et vos in honori patrum me calumnia, qui tam Deus sum. Et hoc facit dæmon. Videite, cujus spiritus sitis. Ego non queror gloriam meam vindicando me, quod gloria dicitur coram mundo. Et tu vermis, quantum stades gloria tua? Time illud: Est, qui querat, & judicet; qui tibi cum confusione gloriam detrahet. & reponet ei, cui debetur omnis honor, & gloria.

3 Dixerunt Judæi: Quinquaginta annos nondum habes, & Abraham vidisti? Ibid. Quod paulo ante asseveraverat Christus. Dixit Jesus: antequam Abraham ficeret, ego sum, quia Deus ab æternio. Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum. S. Aug. tr. 43. in Joan. Tanta duritia, quæ curverat, nisi ad similes, scilicet lapides.

der. Hoc agit cor durum, & in sua passione per obstinatum. Verba dura in proximum sunt lapides, quibus Deam in illo petis: Jesu non autem abscondis se, & exiuit de templo. Itaque Deum lugas, qui in proximum es durus, sed Exiuit, ut furori cederet, ut tu discas, ignorans non fuisse.

FERIA VI.

Curatur cœcus à nativitate.

Jesus vidit hominem cœcum à nativitate. Et interrogaverunt discípuli: Rabbi, quis peccavit: hic, aut parentes eius. Joan. 9. Rup. 19. in Joan. Querunt, tenebrarium facientes iudicium, in quod & ea facili iudicio prouerter. Sed ut isti, plerunque erras. Neque hic peccavit, neque parentes eius. Malum enim corporis non immittetur solùm ob peccatum: sed ut manifestetur opera Dei. Sed unde cœcitas mea, utinam ut manifestentur opera Dei sic disponentis! seu heu! supereredit ignis concupiscentiae, & non video solem. Psal. 57.

2. Expuit in terram, & fecit lumen a spuma, & linivit super oculos eius. Ibid. Lumen in oculis etiam videntem excœcat: quomodo cœcum illuminat. Deus quandoque per opposita media operatur mira: per tentationes confirmat, per ariditatem illuminat, per humilitatem exaltat, &c. Ergo abnegato tuo iudicio, eis te providentia committe. Quod obesse videbit, convertet in bonum.

3. Et dixit ei: Vade, & lava in natatoria flos. Ibid. Respondere poterat: haec virtus non est aquis, sed tibi: Tu sis non egis. Si

aqua.

aqua opus, cur non vicina? risus ero populo infedus luto Nibil talor repetivit: ait Chrysostom. 25. in Joan. illud duxerat exaravit, ut parere in omnibus. Et ecce fructum cœœt obedientiae: abiit, lavie, & venit videns. Ita nunguam sine solatio est exercitio voluntatis divinae per superiores intimatae.

SABBATO.

Illuminatus coram Phariseis veritatem miraculi tuetur.

Vicini dicebant: Nonne hic est, qui se debet, & mendicabat? Joan. 6. Alii assertabant, alii negabant. Ille vero dicebat, quia ego sum. Querebant: quomodo aperte sunt tibi oculi? Ait: Jesus lumen fecit. & unxit oculos moeris & disierunt mihi. Vade ad natatorium flos, & lava. Et abiit, & lavi, & video. Cui tribuit beneficium; non luto, non sue fidei; sed ei, a quod est omne datum operatum. In hoc solùm est omnium bonorum scaturigo. Si per homines accipis, sunt iustrimeta. Illi gratias debes.

2. Adducunt eum ad Phariseos. Ibid. queunt iterum, quando vidisset. Dicunt cœco: Tu quid dicas de illo? Vocant parentes, petunt: Hic est filius vester, quem vos dicitis, quia cœcus natus est. &c. Querunt tam longum examen: Ex Dei consilio, ut patet ad plurimum conversionem miraculum: ex intentione hominum, ut sepelitur fama Christi, vel ut calumnietur, quod non cuius sit Sabbathum. Quam gravis est inviso alterius fama; num & tibi proximi glorias.

3. Vo-

3 *Vocaverunt iterum bonum eum. Ib. Sub specie religionis urgent: da gloriam Deo. Auctoritate sua volunt persuadere, ut contra veritatem edicat: *Nos scimus*, quia hic homo peccator est. Attende defendantis libertatem s. *Sic mus*, quia peccatores Deus non audit. Nisi offerbis à Deo, non poterat facere quidquam. Non dum noverat eum esse Deum, & tanto zelo ejus honorem tueret. Quid tu agis, qui Deum per fidem nostram non timet auctoritatem. Quam facile tu ob respectus humanos deflitis à bono, pataris injuria Dei? &c.*

DOMINICA XXI.

POST PENT.

Illuminatus elicetur è Synagoga, & à Christo recipitur.

1 *E* *t ejeerunt eum foras. Joan. 9. Causa fuius defensus Christus. Sic qui pro virtute, pro Christo stat, non admittitur, vel non gratias est dyscolis s. quia non convenit genio, non consentit sermonibus, & levitatibus eorum. Vnde pro doctrina Christi, pro regula, pro virtute stare debes ergo ad hanc injuriam te resolvere: Dyscoli te fugient. Sed quid tum? Deus te colligit.*

2 *Cum invenisset eum Jesus, dixit ei: tu credis in filium Dei. Respondit ille. Qui est Domine, ut credam in eum? Et dixit ei Jesus: Et vidi te eum, & quiloquior tecum, ipso est. At ille ait: Credo, Domine. Et providens adoravit eum. Ib. Cyril. Alex. l. 6. in Joan. c. 10. Cum primum ignominia nota pro Christo affluisse,*

pro-

presumis se illi Christus presentem ostendit, & illuminat eum interne. Sit hoc tibi folatio, si propter virtutem exofus es.

3 *Et dixit Jesus: In judicium ego in hunc mundum veni: ut qui non vident, simplices, rudes, & despiciunt, illi videant, per gratiam meam illuminati: & qui vident tumida quadam sapientia, illi non videant coelestia: & que abscondit à sapientibus, & revelat parvulis. Matt. 11. Christus ergo discernet, an, & quid videoas. Ambis interim videre divina? debes non videre, non estimare terrena.*

FERIA II.

Christus est Ostium.

1 *E* *go sum ostium ovium. Joan. 10. Corpus ostio grandius non ingreditur per ostium: Decruncanda sunt, quae excedunt, ut immitti possit. Humilis porta superbam verticem non admittit. Ostium, quo ad vitam penetras, est verbum abbreviatum. Rom. 8. Quomodo intrabis, qui ambulas in magnis, & in mirabilibus super te? Pl. 130. Contorma te ergo humili porta. & non exalta animam tuam.*

2 *Per me si quis intraverit, salvabitur. Ib. Nulla certior ad salutem porta, quam per humilitatem Christi Iesu. Hic humiliavit semetipsum, propter à exaltavit eum Deus. Philip. 2. Ingridetur meditando divinitatis arcana, quae Deus non revelat, nisi parvulis. Et egredietur imitando ejus vitam, quae tota fuit humili, & contempta: & passua iniunxit, cum, ut ait Greg. l. 1. Regili. c. 16. in tuis mentem devotionibus impinguat. Et foris sepius operibus satiat,*

3 Ego.

390 HEBD. XXI. POST PENT.

3 Ego-veni, ut vitam habeant, & abundemus habeant. Ibid. Ad quid factus est homo filius Dei? Ad quid exinanivit semetipsum? ut vitam habeas animæ. Humilitate ergo Christi confitat vita tua. Sed non satis est, quod ipse pretium posuerit, ut vivas, ut abundemus, vitam habebas. Vult, ut de tua quoque adicias, & ut interpretetur Bonavent. quotidie magis, ac magis crescas. Non crescis autem nisi humilitas Christi transeat in tuam. An putas, quod non meretur brevem humiliacionem æternitas?

FERIA III.

Christus Pastor bonus.

1 Ego sum pastor bonus. Joan. 10. Qui ovis est Christi, tres habet hostes, Lupum, rapacem dæmonem; Mercenarium, fallacem mundum; & forem, latentem amorem proprium. Quantis isti te impetrunt! sed habes pastorem bonum, qui te protegit, IESUM. Patitur hostes tuos: sed ut tu vincendi occasionem habeas, illæ te coronandi. Ille in te, & tecum pugnat. Si vinceris non es, vitoriis virtus, sed tuum vitium. At pastor bonus bonam quoque ovem postulat. Esne tu talis? mitis, patiens, manueta, &c.

2 Et cognosco oves meas: Per animam meam ponio pro ovidiis meis. Ibid. Dux sunt hæc hostes boni pastoris. Quantum solatium animæ, in quacumque difficultate, si vere credit, & dicat: novit me Pastor meus. Novit me, qui novit omnis; agit mecum, ut agendum coxit; tam sapienter, & providè, quam res

HEBD. XXI. POST PENT. 391

postulat. Hinc ergo me ejus providentia re-signo. 2. Quis animam suam pro te posuerit, expende, & nota amorem; & si non es lapis, amorem redde.

3 Oves mea vocem meam audiunt: & sequuntur me. Ibid. Ovum Christi duplex est nota. Audis vocem ejus? etiam te ad dura vocantis? Quid si dicat: Ecce ego mitto vos sine oves in medio laporum? Matth. 10. Si times, si refugis; non es ovis Christi. Sequerisne eum? Quid si ducat ad arida palca? discipline; Dominus regit me, & nibil mibi derit, Psal. 22. Quid si ducat te ad macellum; paterifine te tanquam ovis ad occisionem duci? Aliter non eris ovis Christi.

FERIA IV.

In Encœniis volunt Judæi Christum la-

1 Circumdederunt eum Judæi. Joan. 10. tanquam vituli muli, & tauri pingue. Psal. 21. Et diebant, non veritatem inquisiendo, sed insidiando. Beda. Quoniamque animam nostram tollis; si tu es Christus, dic nobis palam. Quæ perveritas, cum verbis erubundunt, dicunt. Quod signum ostendit nobis, quod hoc facit. Joan. 2. Cum operibus ejus virtus demonstratur, dicunt: Si tu es Christus, dic nobis palam. Sic operibus clamantibus ad verba, verbis ad opera configunt. Sed nec verbis credunt, nec falso. Quid aliud facio, qui nec doctrinam Christi sequor, nec exemplia?

2 Respondit eis Jesus: opera, quæ ego facio in nomine Patri, quæ bac testimonium per-

392 HEBD. XXI. POST PENT.

bibent de me. Ibid. Quis quisque sit, efficacius non probat, quam factis. *Testimonium à rebus*, ait Chrysostomus hom. 37. in Matth. creditibus est testimonio, quod est à verbis. Itaque ex factis vult nosci Christus, qui exhibet ea signa, qua nemo aliud facere posset. Quid de te loquuntur opera tua? Quām metuo, ne tibi obiiciat Deus & non invenio opera tua plena. Ap. 3. Religiosi fatis, non verbis sumus. Cyril.

3 Sustulerunt ergo lapides Iudei, ut lapidarent eum. Ibid. Postquam illum audiverant; Ego, Et Pater unum sumus. Causam praetexerunt zelum vindicandi blasphemiam, quam ipsi blasphemi Deo imputant; re ipsa est odium, & invidia, quae illos obsecratabat. Quoniam dolosae sunt passiones, quae ipsas virtutes in suum obsequium trahunt. Sic actus humilitatis depravata superbia, zelum iracundia. Vide, ne tibi imponant. Ideo actiones tuas omni passione depura.

FERIA V.

Missio LXXII. Discipulorum.

Designavit Dominus alios septuaginta duos, & misit eos ante faciem suam. Luc. 10. Magistri oculus conservat attentum discipulum. In ejus facie nihil sui muneris negliget. Ambulandum tibi est in praesentia Dei. Et dicebat illis: Missis quidem multa, sperari autem pauci; Ut unus plurim de fedum suppleret; & tu disceres, dum plura potes, omnia illa velle, ac libenter suscipere pro Dco. Rogate ergo Dominum missis, ut mittat operari. Non vult otiosos;

Otio-

HEBD. XXI. POST PENT. 393

Otiosus autem in parte es, si, cum plura potes, aliqua detrectes. Misi vult operarios, non sibi deligere locum, procurare, aut extorquere munus. Expecta ergo & tu, ut per obedientiam mittaris, non verò, quod mittaris, delige. Si deligis in te ipso sis: si mittatis, in Deo. Utrum vis?

2 *Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos.* Ibid. non sicut agnos ad amœna sensu pacifica Theophil. hic: *Predicit eis persecutio-nes, ne si repente in talia incidenter, magis tur-berentur.* Quid tibi animi ad ejusmodi missiones? certus es difficultatum, sed certus etiam es ingentis gloriae Dei. Utrum apud te preponderat? Interim ut assuescas gravibus, tollera minora.

3 *Qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit.* Ibid. Qui à Christo mittuntur, ejusdem auctoritate muniuntur. Ut Legati personam sui Regis representant. Agnoscit hanc auctoritatem in tuis superioribus, & promptius, ac hilarius obedies. Quod enim difficiliter tibi reddit obedientiam, est, quod pure hominem jubentem aspicias. Nam si Deum ipsum ea mandantem videres, & audires, nonne facilius obsequereris.

FERIA VI.

Revertuntur à missione septuaginta duo.

Reverbi sunt septuaginta duo cum gau-dio dicentes: Domine, stiam dæmo-nia subiciuntur nobis in nomine tuo. Lu. 10. Et si non superbiant de ejectedis spiritibus, quia hoc nomini, & gratiae Jesu attribuunt; tamen aliquem vanitatis saporem intervenisse,

T quod

quod ad hæc opera idonei visi sint, tradit Greg. l. 3. moral. c. 4. Etiam in piis, & sanctis subordinari soles complacientia de munere bene gesto pro Dei gloria. Sed sicut Deo debes, quid gesferis, ita quod te ad gerendum elegerit; ut tibi nulla Deo omni ex parte cures satisfacere. Nec si demonia passionum tuarum subilicantur tibi, tuum est; sed totum Dei.

2. *Vidistiathanat tanquam fulgor de celo cadentem.* Ibid. Exultantes vanitate discipulos memoria cadentis Luciferi corrigit: non quod delicto sint pares; sed quod eos velit etiam à minima vanitate umbra absenie. Idipsum cum se erigit superbia, aut de donis tibi concessis complacientia, tibi ingere: *Videbam satanam cadentem.* Adde, unde? *de celo.* Quid tu firmum spes in terra? Quis? Nobilissimus Angelorum. Et in te tolerabur? *Quomodo?* *Tanquam fulgor.* Vix sumpsit cogitationem; adiuit poena. Nullum peccatum velocius punit Deus, quam superbiam.

3. *In hoc nolite gaudere, quia spiritus vobis subiiciuntur.* Gaudete autem, quia nomina vera scripta sunt in celis. Ibid. Gratia gratis datur dicendi, docendi, ingenii, agendi cum proximo, &c. etiam reprobis conceduntur. Quid est, quod de iis exultes, quæ te in æternum perdere posunt? Vena veri gaudii de celo est, ubi solùm est verum bonum. Si nomen tuum in libro vitæ reperias, tum exulta quia es cum perenni bono. Quod tu gaudium queris? an æternum? vide, quid ames. Gaudium enim amorem consequtitur.

S A B B A T O.

Quæstio Legisperiti, & responsio Christi.

Quidam Legisperitus surrexit, sentans illum: Magister, quid faciendo, vitam æternam possideo. Luc. 10. Etsi malo animo proposita, tamen ad primum optimam quæstio. Utinam hæc tibi quotidiana tollitudo! sed nota: quid faciendo: non speculando, nec major sit tibi cura sciendi, quā agendi s non vacuis desideriis suspirando, sed faciendo: operibus enim ad celum itur. Indignus siquidem celo est, qui celum non desiderat, & pro eo comparando non operatur.

2. At ille dixit: In lege quid scriptum est? Ibid. Ad legem remittitur quæstionis solutio. Si tibi eadem vitæ æternæ cura est, quid facias in lege Dei, in consiliis, in Regulis Religionis, & status tui reperies. Quantum desiderium est vita, tantum debet esse & viæ tenendæ. Si aliam viam ambulas, quām præcepta, & regulæ ostendunt, quomodo dicam te celum desiderare? Vide ergo, ut accuratè regulas observes. Verum enim est: *Quicunque regulae secuti fuerint, pax super illos.* Gal. 6.

3. Ille respondens dixit: Diliges Dominum tuum, ex toto corde tuo, ex tota anima tua; & ex omnibus viribus tuis, & ex omni mente tua, & proximum tuum fecit te ipsum. Dixit illi recte respondisti; hoc fac, & vivas. Ibid. Approbat responsum Christus; ergo id agendum

dum est, quod respondit Legisperitus. Vide ergo titulos amandi, *Dominum Deum tuum*. Vide modum; *ex toto corde; tota anima*, &c. *Hoc fac.* Facisne? nihil aliud est in corde tuo, quod ames? non vanitas placet? non tu ipse tibi? &c.

DOMINICA XXII.

POST PENT.

Parabola descendantis in Jericho.

Homo quidam descendebat ab Hierusalem in Jericho. Luc. 10. In hoc homine miserum peccatoris statum intuere. *Descedit ab Hierosalem*, seu divinorum gustu, *in Jericho*, seu instabilium voluptatem. *Incidit in latrones*, dæmones, & concupiscentias suas. *Despoliant eum gratia*, & donis supernaturalibus. *Plagas imponunt*. Intellectui cecitatem, voluntati horrorem boni. *Semicircum relinquent cum lola*, & informi fide. Expende hæc vulnera, fortassis aliquando tua; & si sapis ab Hierusalem, & divinorum tractatione, non descende in Jericho, ad afflictum terrenorum. Hinc enim omnium malorum origo.

Accedit autem, ut & sacerdos descendentes eadom via: *Similiter & Levita*. Ibid. Vident semimortuum, & prætereunt. *Transit Samaritanus*, In hoc Christum tui misertum concipe. *Vidit te*, & misericordia motus est, etiam dum inimicus es. *Appropians sua gratia*, & *aligavit vulnera intellectus per lumina*, & *volutatis per desiderium boni*. *Infudit oleum veniae*, & *vinum acre contritionis*, & *tironis*;

HEBD. XXII. POST PENT. 397
ris; & impofuit te in iumentum gratiæ te portantis; & duxit in stabulum suarum ovium; & curam tui egit divina sua providentia. Agnosc tuam misericordiam, & Dei misericordiam, cui præsentem debes sanitatem.

Altera die proculis duos denarios. Ibid. amoris, & potestatis. Dedit eos fabulario superiori tuo. Commendavit te illi. *Curam illius habe*, ut in integra, & constanti sanitate conserveris. Quid diceres, si æger ille nouislet admittere hos pitis curam? non conferes reprehensione dignum? At tu ita agis, dum vel huic, vel illi superiori subesse fugis, vel monentem non audis. Curam ille sibi demandat exercet, tu non admittis.

FERIA II.

Christus excipitur à Martha.

Intravit Jesus in quoddam castellum, & mulier quædam Martha nomine, exceptit illum in domum suam. Luc. 10. Sciebat illa Christum Judæis exosum, & ad mortem queri; non timet tamen eum recipere, & affectum ostendere. Talis debet esse in Christum affectus, qui nullo periculo frangatur. Sed quam facili metu tu recedis! *Timor ubi non erat*, aut elle non debebat timor. Psal. 13. Times perdere gratiam hominis, & cur non Dei, qui potest & corpus, & animam perdere in Gehennam? Matth. 10.

Et huic erat soror, nomine Maria, quæ etiam sedens fecerit pedes Domini, audiens verbum illius. Ibid. At, ut ait August. serm. 2.

328 HEBD. XXII. POST PENT.

de verb. D. Quanto humilitas sedebat, tamplius capiebas. Vis Doctrinam Domini? Sede in quiete spirituali; ad pedes Domini per humilitatem. Confluit animaqua, ait idem, ad humilitatis convalem. Audiebat sed ad obedientiam promptam significandam. S. Ber. ser. de assun. Sedens audiebat ad obedientiam Praeceptoris ad utrumlibet parata. Ita ergo vacandum divinis, ut non minus promptus sis ad opera vita activa.

3 Martha autem satagobat circa frequens ministerium. Ibid. Satagere, est satis agere. Satis agit, qui id agit, quod agendum est. Unum corpus sumus, multa membra. Singula suum agunt. Superior, oculus est: non satis agit, si agat, quod manus debet; si in singulorum officia involeat, quasi nihil agatur bene, nisi ab ipso. Linguae sunt Doctores, Conclavatores: non satis agunt, si agunt, quod capitum est, si superioritatem sibi arrogent. Quodcumque tu sis membrum in quocunque officio: hoc age, quod agendum est, & satis agis.

F E R I A III.

Martha queritur de sorore, corripitur à Domino.

Quae (Martha) stetit, & ait: Domine, non est tibi curæ, quod soror mea reliquit me solam ministrare? LUC. 10. Queritur & de sorore, quod non serviat; & de Domino, quod non jubeat. Agit eorum personam, qui vita activæ intenti comparant se cum aliis, qui cum proximo minus operantur, vel quia non possunt, vel quia non licet. Hinc murmur:

HEBD. XXII. POST PENT. 399

mura: cur non & iste id agat? Cur ego? Ut hoc evites, cogita; Dominus sum curæ, quo cunque occuperis; sed & alter est illi curæ, nisi hoc non occupetur. Solus debes hoc agere? quid tuum? Etiam Dominus solus torcular calcavit. Et quo tu es melior?

2 Et respondens dixit illi Dominus; Martha, Martha, sollicita es, & turbaris erga plurima, Ibid. Servit Domino Martha, sed cum sollicitudine, & turbatione ex qua etiam Dominum arguit. Id verò Domino placere non potest. Turbatus animus non dat considerationi locum. Unde effundit quædam prætextu confidentiae, que non sunt huic temporis loci, aut personæ, aut non hoc modo dicenda. Sic ergo age, quidquid agis, ut nunquam turberis, Premeditatio agendorum, aut dicendorum turbationem tolleret.

3 Porro unum est necessarium. Ibid. Unum edulii genus pro corpore sustentando intelligunt S. Hieron. & Greg. quasi dicat Dominus, supravacaneam esse curam plura parandi. Unum edulii genus pro anima, contemplationem Dei interpretatur Cassianus coll. 1. c. 8. Cujus tibi pascendi potior cura est? corporis? an animæ? At certè animas potior esse debet. Ita enim Dominus probat optimam partem à Maria electam. Videt ergo, quam accuratè spiritualia, quam pars optima, sint peragenda.

F E R I A IV.

Christus à Phariseo invitatus hypocrisin reprehendit.

ROgavit eum quidam Phariseus, ut pranderet apud se; & ingressus erat.

T 4 cu-

subiit. Phariseus autem caput intrasę repu-
tans dicens : quare non baptizatus es et antē
prandium. Luc. 12. *Et quod tandem delictum*
est , quod Christus accubiturus manus non
laverit? Cur non excusat fama , que de Christo
erat apud omnes ? Superbia , sui ipsius aestima-
tio sinistrum de Christo judicium ingessit . Qui
bonus est , & humilis , omnia alterius acta in
bonum interpretatur . Dic , quid tu agis? Non
facile judicas ? Non ex culice facis elephan-
tem ? Nonne ab externis non malis arguis in-
ternum malum ? sed quis tibi revelavit , que
soli Deo patent ?

2 Et ait Dominus ad illum : Vos Pharisei ,
quod desoris est calicis , & catini mundatis , quod
aurem intus est vestrum plenum est rapina , &
iniquitate . Ibid. Non damna externam mun-
ditiem , dum moderata sit , sed maiorem curam
vult internae haberi . Cuius tibi potior cura
est ? conscientiae , an cubiculi ? Animae , an
vestis ? Calceum attendis , ne luto intamines ,
animae verò quam es incurius !

3 Stulti , nonne qui fecit , quod desoris est ,
eriam , quod deinceps est , fecit ? Ibid. Prævenit
objectionem , quæ fieri poterat ; externam mun-
ditiem in lege à Deo mandatam esse . At non
minor est Deo cura internorum . Non reicit
externos virtutum actus , humiliationem , fi-
lentium ad injurias , &c. Sed vult ea ab inter-
no prodire , alias sunt sine anima , & mortua
opera . Non sis piator , qui solam actionibus
tuis apparentiam tribuas ; sed adde insuper , de
conde puro , & conscientia bona , & fide non
falsa . 1. Tim. 1.

FERIA V.

Renuit Christus esse Judex inter duos
 fratres dissidentes .

1 A It ei quidam de turba : Magister , dio-
fratrem meo , ut dividat mecum heredi-
tatem . Luc. 12. Satis probat affectum ad ter-
rena , qui ob hæc legem charitatis infringit ,
& cum fratre dissidet . De hæreditate æterna
cum IESU agendum erat , quam venit nobis
parare , & agit de terrena . Quod quis amat ,
etiam quando cum Deo agendum est , voluit .
Unde tuæ in orationibus evagitationes ? nisi
qui , ubi affectus est , illuc rapit cogita-
tionem . Tolle affectus pravos , tolles eva-
gitationes .

2 Homo , quis me constituit Judicem , aut
Divisorem super vos . Ibid. Hier. in c. 13. Luc.
Non dignatur Christus Judex esse litium , &
arbiter facultatum . Quare ? nonne opus erat
bonum , afflere cuique , quod suum est ? aut
fratres reconciliare ? Ad finem suum attendit .
Ideo ait idem Ambr. Teryena declinas , qui
proper colistia desidererat . Dicce alienis à
tua vocazione negotis te non implicare . Qui
se Deo addixit , illi se probare debet , ideo
enim se illi tradidit . Nemo militans Deo im-
plicet se negotiis secularibus . 2. Tim. Non tibi
blandire titulo prudentiae , aut charitatis , nec
prudentia , nec caritas est , ut agas , quod non
est tuæ vocationis .

3 Videte , & caveste ab omni avaritia ; quia
non in abundancia eiusus quia vita ejus est . Ib.
Quam errat mundus ! Beatum dicunt popu-

T 5 Iun,

lum, cuius sunt: Christus negat in horum abundantia esse vitam, aut felicitatem. Felicior vita est, ubi animus in ordinatis affectibus liber est. Reliqui semel omnia, ut liber essem? vide, ne, qui magna reliquisti, nungulis affigas animum. Non inde affectum aestima parvum, quod ampla desideret, aut amet; sed inde, quod te à Deo avertit. Quid inter est five magno, five parvo avocaris? immo infans est, parvo.

FERIA VI.

De Divite avaro.

Hominis cuiusdam divitis uberes frumenti ager attritus. *Lac. 12.* Vide in hoc homine miseria, quas adierunt divitiae. Cogitabat intra se, quia non habebat amicum, cui consideret: dicens: quid faciam? ecce quam animo anxius! quia non habeo. Vox pauperis ista; quia avarus nunquam habet satis. Quo congregem fructus meos. En sollicitudo congregandi, quod adhuc potest injurias cœli destrui. Hoc faciam: destruant porrea mea, & majora faciam. Ecce instans labor aedificandi, & destruendi. At, quod pessimum est, nec unam cogitationem bonam sumpsit, vel Deo gratias agendi, vel iis ad gloriam Dei utendi. Quam felix tu, quem Deus his malis eripuit? quas non debes Deo tuo grates? Compatere iis, qui pari avaritia torquentur.

Dicam anima mea. *Ibid.* Nota hic errores. Secum tanquam cum alio loquitur, quasi non sufficeret concupiscentie, quod unus

unus esset. *Multa bona habet.* Bona vocat, quæ nomen non merentur. Vocat anima bona, quæ ejus sunt perditio. Postea in multis annos: cum illa aut momento eripi possint, aut ipse illis. *Requiesce.* Quietem suam in illis ponit, in quibus non est nisi labor, & afflictio. *Comede, bibi, epulare,* tanquam pecus eadem eicas ponit animæ, quæ sunt corporis. Vide, quibus amoribus terrenorum amor hominem involvat. Ut merito judicio Dei *stultus* vocetur. *Stulte, bac nocte,* &c. Hinc conclude, quanto magis accedit affectu ad terrena, tanto magis es stultus; tanto sapientis magis, recedis.

Dixit autem illi Deus: stulte, bac nocte repetent animam tuam à te. *Ib.* Ecce momentum, quod claudit omnia. *Hac nocte* ubi sunt anni plurimi, quos designabat? *Quo autem parasiti, cuius erunt?* Non sumes tecum. Quod congregasti, cedet alteri. Nudus ergo tū remanebis, qui eorum, quæ animæ profant, nihil congregasti. *Sic est, qui thesaurizat, & non est dives in Deum.* Alio tu igitur mentem converte, ut si dives in Deum meritis, ac bonis operibus. Vide, ne compareas pauper, & miserabilis. *Apocal. cap. 3.*

S A B B A T O.

Quomodo expectandus Dominus in extremam horam.

Int lumen vestri præcincti. *Luc. 12.* & per continentiam castitatem, & per constrictiōnem appetitum, ne ad terrena de-

T 6 fluant.

fluant. Sic enim, ut talaris vestis, pedes animæ impediti, quo minus viam coeli expediti gradiantur. Et lucerna ardentes bonæ doctrinæ, & sanctorum luminum, non tantum in intellectu, ut cognoscatis; sed etiam in manibus vestris, ut opere exerceatis. Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quasi jamjam pulsantem fores; Dominus enim propè est. Vide, quid in te horum desideretur. Pendet anima per inordinatos affectos, quam saepè loto terrenorum fœdas! Habes lucernam intellectus, sed non luculentem charitatem. Habes lumina veritatum praedicarum, sed non in manibus, non operibus expressarum. Non expectas Dominum tuum, quia in tempore tuo dormis. Misericordia, quid facies, si hoc momento compareat Dominus?

2 Ut cum venerit, & pulsaverit, confessim aperiant ei. Ibid. Nota vigilantis servi est, qui ut pulsantem Dominum audiat, nullum tumultum patitur; qui aurem portæ intendit, & illicet Domino aperit, qui omnia parata habet, ut non tum primum debeat aut lucernam accendere, aut necessaria parare. Estne ita anima tua constituta, conscientia ordinata, domus interior meritis, & virtutibus instruta? si ita quidem, beatus es. Beati enim servi illi, quos, cum venerit Dominus, invenerit vigilantes. Si verò vixisti futuron incurius, somno torporis oppressus, nunc tandem evigila. Omne momentum trahit periculum, & à momento pendet eternitas.

3 Hoc autem scitote, quoniam si sciret Pater familias, qua hora fur venires, vigilaret utique, & non sinaret perfodi dominum suum. Ibid. Fur ob-

observat horam, qua ipse non observatur. Si non omni hora vigilas, nulla satis vigilas; quia illam observat, qua tu non vigilas. At dies Domini ut fur veniet. 2. Pet. 3. & Jac. 5. Ecce Iudex ante januam assabit. Ergo & voi effete parati, quia qua hora non putatis, filius hominis veniet. Non mirare, quod furis nomen affumat Deus: tui gratia id facit, ut cautum redat. Dedit metuentibus se significationem, ut fugiant à facie arcus. Psal. 59.

DOMINICA XXIII.

POST PENT.

Parabola Ficulnæ fructuose.

1 **A** Rhorem feci habebat quidam plantatam in vinea sua, & venit quarens fructum in illa, & non inventus. Luc. 13. Tu es arbor illa plantata in vinea Religiōsi status, aut Ecclesiæ. A te quærerit Dominus fructum conformiter tuo statui. Ut enim arbor quævis fructum reddit juxta genus suum, ita Deus non alium à te fructum quærerit, quam si sit iuxta vocationem tuam. Quos ergo fructus protulisti hactenus? quam paucos? plus foliorum, aut apparentiæ fuit in te, quam operum, Vestis te Religiōsum magis probavit, quam vita. Nihil invenit in te Deus. O Misericordia! Itane imposterum dimittes famelicum Jesum?

2 Dicit autem ad cultorem vineæ: Ecce anni tres sunt, ex quo venio quarens fructū in ficulnæ bac, & non inventio: succide ergo illū ut quid etiam terram occupat? Ib. Quot annos expectavit Dominus, ut fructum faceres? tot, quot vita dedit,